

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

V. An, & quomodo possit fieri Permutatio Beneficiorum Ecclesiasticorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

Q U Æ S T I O V.

An, & quomodo possit fieri Permutatio Beneficiorum
Ecclesiasticorum.

Permutatio
Beneficiorum
propriâ au-
thoritate
fieri nequit:

44. **C**ONCL. I. Etsi illicita sit, quin etiam accedente pactio-
ne Simoniaca, permutatio Beneficiorum Ecclesiasti-
corum privatâ autoritate facta; atque insuper Bene-
ficia Ecclesiastica perdant, qui ea propriâ autoritate commu-
tant: nihilominus licita est resignatio Beneficiorum causâ per-
mutationis inter personas Ecclesiasticas idoneas, autoritate le-
gitimi Superioris interveniente. Ita certa, & communis; pa-
tētque singula ex diversis textibus Juris. Et quidem prima pars
habetur c. *Quæsitum. de Rerum permutat.* ibi: *Generaliter tenes,*
quod commutationes prebendarum de jure fieri non possunt, præsertim pa-
rtione præmissâ, quæ circa spiritualia, vel connexa spiritualibus, labem
semper continet simonia, cum concordantijs. Deinde, quod per-
dant sua Beneficia, qui eadem propriâ autoritate permutant,
textus est clarus in o. *Cum olim. cod.*

Secus, acce-
dente au-
thoritate
Superioris.

45. Altera pars Conclusionis, quod videlicet legitimâ Su-
perioris autoritate interveniente, licita sit resignatio Bene-
ficiorum causâ permutationis, habetur cit. c. *Quæsitum. de Rerum*
permutat. junctâ *Clem. un. cod.* Ubi insuper additur, quod si qua-
Beneficia ex causâ permutationis ab aliquibus resignata fue-
rint, ea alijs, quàm ipsis permutare volentibus conferri nequeant;
alioquin collatio nullius sit firmitatis.

Solvitur in-
stantia,

46. Nec obstat textus c. *Majoribus. de Prebend.* ibi: *Divi-*
sionem prebendarum, aut dignitatum per] mutationem fieri prohibemus.
Resp. enim cum Glossa ibidem, id intelligendum sine autoritate
Superioris: Superior enim, si expedire viderit, poterit admittere
resignationem causâ permutationis factam, per textus *num.*
prac. allegatos; etsi ejusmodi permutatio propriâ autorita-
te nequiquam fieri possit. Et hoc modo concordantur jura ju-
ribus.

Forma &
modus per-
mutandi
Beneficia,
qualis?

47. **C**ONCL. II. Forma, & modus permutandi Beneficia,
est: ut ea Clerici resignent in manus Ordinarij, exprimentes,
quod id causâ permutationis faciant; ita tamen, quod prius ac-
celle-

cesserit consensus eorum, qui ius conferendi, eligendi, vel praesentandi habent. Quo casu arbitrari debebit Ordinarius, num admittenda sit resignatio, nec ne: & si admittendam censuerit, nulli alteri, sed praecise ipsis causa permutationis resignantibus, Beneficia illa conferre poterit, ac debebit; & collatio alijs facta non tenebit. Ita habetur *cit. Clem. un. de Rerum permutat.*

48. Quæres, an in permutatione Præbendarum, sive Beneficiorum Ecclesiasticorum quoad titulum, quorum unum pinguiores habet proventus, absque labe Simoniae possit suppleri pretium pro minus valente? Ratio dubitandi est: quia, quando duæ Ecclesiae iure proprietatis unâ cum suis possessionibus invicem permutantur, potest pro alterius Ecclesiae possessionibus pretium suppleri, dummodò adhibeatur cautela in Jure Canonico ^{In permutatione Beneficiorum, an pro habente pinguiores proventus possit suppleri pretiū?} *c. Ad quaestiones. de Rerum permutat. insinuata: hoc est, dummodò id fiat, non unicum duntaxat contractum instituendo (alioquin enim pretium refundi videretur etiam pro ipsamet Ecclesia, quod sapit Simoniam) sed faciendo duos contractus, quorum uno ad invicem gratis Ecclesiae, altero autem possessiones earum cum refusione certæ pecuniæ permutantur: ergo idem videtur posse fieri in proposito.*

49. Resp. in solutione hujus dubij variare Doctores. Et ^{Affirmant aliqui} quidem affirmant Angelus, & Sylvester, *ψ. Permutatio. 2. q. 6.* post Abbatem *c. Ad quaestiones. n. 3. de Rerum permutat.* Eandem sententiam ex professo tradit Lessius *lib. 2. cap. 35. num. 101.* allegans Sorum, & Cajetanum. Probant imprimis hanc sententiam ex *cit. c. Ad quaestiones. eod.* ob paritatem rationis. Addit Lessius, hanc compensationem exigi posse, non pro excessu, qui remanet annexus ipsi titulo Beneficij; sed pro incommodo temporali, quod quis subit sese spoliando majoribus illis proventus, aut spe ipsorum. Sed quidquid sit de probabilitate hujus opinionis.

50. ^{Opposita} *sententia est probabilior, ac merito tenenda* Opposita sententia non solum est probabilior, sed jure merito tenenda; prout eam tenent Covarruvias *lib. 1. var. resol. c. 5. n. 9.* Navarrus *cap. 23. Manualis, num. 100. §. Tertiò.* Layman *lib. 4. tract. 10. c. ult. num. 54.* citans insuper Suarez, & Vasquez; Engel *tit. de Rerum permutat. num. 4.* post Barbosa, Valensis, & alij. Ratio hujus sententiæ, simul & disparitatis inter permutationem duarum Ecclesiarum unâ cum suis possessionibus quoad proprietatem, & inter permutationem duorum Beneficiorum quoad titulum unâ cum suis proventus, hæc est:

Xxxxz quia

quia in priori casu duæ possunt intervenire, atque interveniunt permutationes, sibi invicem non permixtæ; una videlicet Ecclesiarum, altera possessionum, juxta *cit. c. Ad questiones, eod.* E contra in altero casu una duntaxat potest intervenire permutatio, si- que nequit adhiberi consimilis cautela.

Nequeunt
permutari
proventus
sine Benefi-
cio.

§ 1. Probatum hoc ultimum: quia Beneficiarius non est dominus possessionum, v. g. agrorum, aut prædiorum Beneficij (sicque has distincto contractu permutare nequit) sed ex ijs tantum percipit redditus, ut quid accessorium ad ipsum Beneficium. Deinde Beneficiarius etiam non habet jus, & dominium reddituum futuro primum tempore obventorum, sed eos primum acquiraturus est sub conditione Beneficij retinendi, atque officij debiti præstandi; ergo antecedenter eisdem permutare nequit. Tandem permutatio illorum reddituum, cum sint quid accessorium ad Beneficium, simulque primum acquirendi sub conditione Beneficij retinendi, hoc ipso nequit separari à permutatione Beneficij; sicuti fit in permutatione Ecclesiæ, suarumque possessionum quoad proprietatem.

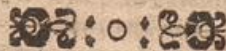
Solvuntur
rationes
prioris sen-
tentia.

§ 2. Et per hoc patet ad rationes prioris sententiæ. Nam ad primum negatur consequentia, & paritas inter permutationem Ecclesiarum unà cum possessionibus, & permutationem Beneficiorum unà cum redditibus: quia ibi possunt institui duo contractus permutationis, non hic, ut proximè explicatum. Ad alterum dicitur, redditus futuros Beneficij, ac spem ipsorum consequendorum, habere necessariam dependentiam & connexionem cum Beneficio; cum sint accessorium hujus: unde urget illud *can. Si quis objecerit. 1. q. 3. ibi: Quisquis horum alterum vendit, sine quo nec alterum provenit, neutrum invenditum derelinquit.*

Potest tunc
Episcopus
pensionem
constituere
in pinguio-
ri Beneficio.

§ 3. Cæterum his non obstantibus, potest autoritate Episcopi in hujusmodi casu constitui pensio in pinguiori Beneficio, præstanda alteri Beneficiario, qui illud ob utilitatem Ecclesiarum pro minus pingui relinquit. Engel *loc. cit. num. 4.*
post Navarrum *de Simonia, Consl.*

43. n. 4.

DI-